

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1791/2563

นาย ก.ผู้ร้อง บริษัท ศ.ผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 882, พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 40

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า บ. กับพวกร่วมกันลักลอบยนต์พิพาทซึ่งผู้ร้องเป็นผู้ครอบครองโดยใช้กลอุบายและผู้ร้องหลงเชื่อนำรยนต์พิพาทไปมอบให้และได้ค่าเช่าตอบแทน การที่ผู้ร้องส่งมอบรยนต์พิพาทให้แก่ บ. กับพวก แม้จะเป็นส่วนหนึ่งของแผนการที่วางไว้เพื่อประสงค์จะลักลอบยนต์พิพาท แต่ในขณะนั้น บ. กับพวกยังไม่ได้ลงมือแย่งการครอบครองหรือเอารยนต์พิพาทไปจากผู้ร้อง จึงไม่อาจถือได้ว่าวันดังกล่าวเป็นวันที่ลักลอบยนต์พิพาทสำเร็จ ต่อมาเมื่อ บ. กับพวกไม่ชำระค่าเช่าแล้วหลบหนีไปพร้อมรยนต์พิพาท จึงให้ตัวแทนไปทำการร้องทุกข์เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2558 จึงถือได้ว่า บ. กับพวก เอารยนต์คั่นดังกล่าวไปจากการครอบครองของผู้ร้องแล้ว ผู้ร้องไม่อาจตามหา บ. กับพวก ถือได้ว่าวันที่ร้องทุกข์เป็นวันที่ผู้ร้องถูก บ. กับพวกลักลอบยนต์พิพาทไปอันเป็นวันวินาศภัยตาม ป.พ.พ. มาตรา 882 วรรคหนึ่ง เมื่อผู้ร้องเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการในวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2560 จึงยังไม่พ้นกำหนดสองปี คดีของผู้ร้องยังไม่ขาดอายุความ ดังนั้น ที่อนุญาโตตุลาการชี้ขาดว่าคดีของผู้ร้องขาดอายุความ การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าวจึงเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตาม พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 มาตรา 40 (2) (ข) ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้เพิกถอนนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล

คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 73/2560 หมายเลขแดงที่ 633/2560 ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 73/2560 หมายเลขแดงที่ 633/2560 ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้คัดค้านอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ร้องเป็นผู้ครอบครองรยนต์ส่วนบุคคลยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กร 4912 นครราชสีมา โดยเช่าซื้อกับธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ผู้ร้องเอาประกันภัยรถยนต์ดังกล่าวไว้กับผู้คัดค้าน ทุนประกันภัย 400,000 บาท เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2557 ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามสหาย ทรานสปอร์ต ขอเช่ารถคันดังกล่าวจากผู้ร้องเพื่อใช้ในโครงการวางท่อก๊าซของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย จังหวัดนครราชสีมา ค่าเช่าเดือนละ 30,000 บาท จนถึงเดือนเมษายน 2558 ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามสหาย ทรานสปอร์ต ไม่ชำระค่าเช่ารถและไม่สามารถติดตามรถได้ วันที่ 13 พฤษภาคม 2558 ผู้ร้องร่วมกับผู้เสียหายรายอื่นเข้าแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ในช่วงเดือนสิงหาคม 2558 เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมนายบัญชา กับพวกในข้อหาฉ้อโกงประชาชน โดยนายบัญชาปลอมบัตรประจำตัวประชาชนของนายอนุชา อ้างว่าเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างดังกล่าว แล้วหลอกลวงผู้เสียหายหลายรายรวมทั้งผู้ร้องว่ามีโครงการเช่ารถ

ดังกล่าว ผู้เสียหายหลายรายรวมทั้งผู้ร้องหลงเชื่อส่งมอบรถเข้าร่วมแล้วถูกเอารถไป ต่อมานาย บัญชา กับพวกถูกฟ้องต่อศาลจังหวัดนครราชสีมา ระหว่างพิจารณานายบัญชาหลบหนี ศาลมี คำพิพากษาจำคุกพวกของนายบัญชาซึ่งให้การรับสารภาพ ให้จำคุก 2 ปี และให้คืนหรือใช้ราคารถ แก่ผู้เสียหายทุกรายเป็นคดีหมายเลขแดงที่ 3509/2558 ผู้ร้องเรียกร้องให้ผู้คัดค้านชดใช้ ค่าสินไหมทดแทน แต่ผู้คัดค้านปฏิเสธ ผู้ร้องจึงเสนอเรื่องต่ออนุญาโตตุลาการเป็นข้อพิพาท หมายเลขดำที่ 73/2560 ผู้คัดค้านได้ยื่นคำคัดค้าน ต่อมาอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยว่าข้อพิพาทของ ผู้ร้องขาดอายุความ เนื่องจากการกระทำของนายบัญชาเป็นความผิดฐานลักทรัพย์โดยใช้อุบาย วันที่ผู้ร้องส่งมอบรถให้นายบัญชาจึงเป็นวันที่การกระทำความผิดสำเร็จ และถือเป็นวันวินาศภัย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 882 วรรคหนึ่ง ผู้ร้องส่งมอบรถวันที่ 20 ตุลาคม 2557 ผู้ร้องเสนอข้อพิพาทวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2560 พันกำหนด 2 ปี นับแต่วันวินาศภัยแล้ว ชี้ขาด ให้ยกคำเสนอข้อพิพาท คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านว่า การยอมรับหรือการ บังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการ ประกอบธุรกิจประกันภัยนั้นจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งต้องเพิกถอนคำชี้ขาดนั้นหรือไม่ เห็นสมควรวินิจฉัยในประเด็นว่าวันวินาศภัยคือวันใด ซึ่ง ผู้คัดค้านอุทธรณ์ว่า อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยไว้แล้วว่า นายบัญชาไม่มีเจตนาเช่ารถแต่แรกแต่ วางแผนครอบครองรถโดยใช้กลอุบายอันเป็นการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ต้องถือวันที่ได้ ครอบครองมาเป็นวันเกิดวินาศภัย ผู้ร้องส่งมอบรถวันที่ 20 ตุลาคม 2557 แต่เสนอข้อพิพาทวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2560 จึงพันกำหนด 2 ปี นับแต่วันวินาศภัย ข้อเสนอข้อพิพาทจึงขาดอายุความ ส่วนศาลชั้นต้นได้สวนแล้วเห็นว่า สิทธิในการครอบครองรถถูกตัดไปเมื่อนายบัญชาไม่จ่ายค่าเช่าใน เดือนเมษายน 2558 ในประเด็นนี้เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า นายบัญชา กับพวกร่วมกัน ลักทรัพย์หมายเลขทะเบียน กร 4912 นครราชสีมา ซึ่งผู้ร้องเป็นผู้ครอบครองโดยใช้กลอุบายว่า ต้องการเช่ารถยนต์คันดังกล่าวเพื่อใช้ในโครงการวางท่อก๊าซของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย จังหวัดนครราชสีมา ผู้ร้องหลงเชื่อนำรถยนต์คันดังกล่าวไปมอบให้เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2557 และได้ค่าเช่าตอบแทนเดือนละ 30,000 บาท ในวันที่ 20 ตุลาคม 2557 ที่ผู้ร้องส่งมอบรถยนต์คัน ดังกล่าวให้แก่ นายบัญชา กับพวก แม้จะเป็นส่วนหนึ่งของแผนการที่นายบัญชา กับพวกวางไว้เพื่อ ประสงค์จะลักทรัพย์รถยนต์คันดังกล่าว แต่ในขณะนั้นนายบัญชา กับพวกยังมิได้ลงมือแย่ง การครอบครองหรือเอารถยนต์ไปจากผู้ร้อง จึงไม่อาจถือได้ว่า วันดังกล่าวเป็นวันที่ลักทรัพย์สำเร็จ ต่อมาเมื่อนายบัญชา กับพวกไม่ชำระค่าเช่าแล้วพากันหลบหนีไปพร้อมรถยนต์คันดังกล่าว จึง ถือได้ว่านายบัญชา กับพวกเอารถยนต์คันดังกล่าวไปจากการครอบครองของผู้ร้องแล้ว ผู้ร้องไม่ อาจตามหาตัวนายบัญชา กับพวกได้ จึงให้ตัวแทนไปทำการร้องทุกข์เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2558 ถือได้ว่าวันที่ร้องทุกข์เป็นวันที่ผู้ร้องถูกนายบัญชา กับพวกลักทรัพย์ไปอันเป็นวันวินาศภัย ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 882 วรรคหนึ่ง เมื่อผู้ร้องเสนอข้อพิพาทต่อ อนุญาโตตุลาการในวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2560 จึงยังไม่พันกำหนด 2 ปี คดีของผู้ร้องยังไม่ขาด อายุความ ดังนั้น ที่อนุญาโตตุลาการชี้ขาดว่าคดีของผู้ร้องขาดอายุความการยอมรับหรือการบังคับ ตามคำชี้ขาดดังกล่าวจึงเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตาม พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 มาตรา 40 (2) (ข) ที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยและมีคำสั่งให้ เพิกถอนนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข อุทธรณ์ของ ผู้คัดค้านฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

เจริญ เนาวพนาณนท์ · อธิคม อินทุภูติ · พิชัย เพ็งผ่อง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1791/2563>